

Jožef Sarto, sedanji papež Pij X., je bil rojen dne 2. rženega cveta l. 1835. v vasi Riesu na benečanski zemlji, torej ne posebno daleč od naše slovenske domovine. Ker je bila beneška zemlja takrat last našega cesarja, je torej sedanji papež po rojstvu Avstrijanec. Njegov oče je bil preprostega stanu: bil je občinski sluga, ki je moral razen za najstarejšega Jožefa skrbeti še za sedmorico mlajših otrok — za šestero hčerá in še enega sina, ki je bil avstrijski vojak in orožnik.

Da je mogel ubogi deček v šole, je zasluga njegovega župnika Fusarinja, ki je skrbel zanj, dokler ni bil Jožef Sarto posvečen v mašnika (18. kimavca 1858.). Ob novi maši so ga obdajali v preprostih kmetiških oblekah njegovi starši, njegove sestre in njegov brat.

Ko je bil Jožef Sarto župnik, je imel v kardinalu Lucidu Parocchiju vrlega prijatelja in podpornika. Ta je opozoril nanj prejšnjega papeža Leona XIII., ki ga je imenoval za škofa v Mantovi (10. listopada 1884.). Njegove vrline pa so napotile papeža, da ga je imenoval 12. rženega cveta 1893. za kardinala in tri dni pozneje za škofa in patrijarha beneškega. V Benetkah so ga nenavadno ljubili, ker je bil skromen, dobroten in mil. O njem govore, da je še prav poseben prijatelj mladini.

V torek, dne 4. velikega srpana t. l., pa je bil kardinal Jožef Sarto izvoljen za papeža, ki si je nadel ime Pij X., a 9. dne istega meseca je bilo slovesno kronanje novega papeža na najslovesnejši način. Te slavnosti se je udeležilo okrog 51.000 ljudi. Prisostvovali so slavnosti kronanja tudi papeževi sorodniki v preprosti benečanski narodni noši, kar je bilo posebno ginljivo videti.

Najstarejši kardinal Alojzij Macchi je prijel v roke trojnato krono, tiara imenovano, jo položil Piju X. na glavo ter izgovoril besede: „Sprejmi s tremi kronami ovenčano tiaro ter vedi, da si oče knezov in kraljev — vladar vesoljnemu svetu ter namestnik našega Gospoda Jezusa Kristusa, ki mu bodi čast in slava na veke! Amen.“

Tako kronan je podelil papež Pij X. prvi svoj blagoslov, govoreč: „Blagoslovi naj vas Bog Oče, Sin in sv. Duh!“

Naša mačica.

*Naša, naša mačica
bila je vsa bela,
le na drobni glavici
liško je imela.*

*Pa sem si izmislil jaz,
da pristojal trak bi uratu,
pa sem ji privezal trak,
ki blestel je ves v škrlatu.*

*Pa potem lepó
je v naročju mi sedela;
aj, kako me mačica
rada je imela!*